

Afrikanske ledere taler dunder i FN mod neokolonialisme

21. september 2023 (EIRNS) – En række afrikanske statsoverhoveder gav på denne uges generalforsamling i FN udtryk for en særlig skarp holdning til den igangværende neokolonialistiske politik. I Burundis, Den Centralafrikanske Republiks og Zimbabwes tilfælde var alle tre præsidenter deltagere i det nylige topmøde mellem Rusland og Afrika i Sankt Petersborg. Deres kommentarer indikerer den ændrede dynamik i verden, og især de nationer i det såkaldte Globale Syd, som ikke længere tolererer den imperiale politik, der dikteres dem.

Den klareste udtalelse om dette kom fra Burundis præsident, Evariste Ndayishimiye, som diskuterede kolonialismens rædsler og derefter sagde, at dette er fortsat med "neokolonialisme" i dag, i form af indblanding i nationers indre anliggender, uretfærdig betaling for råmaterialer og uretfærdige betingelser fra Bretton Woods' finansielle institutioner (IMF og Verdensbanken). De forskellige former for "udviklingsbistand", sagde han, "synes alle at være gennemsyret af ond tro" og "spredes kun for at sløre dette hykleri, mens de ressourcer, der sættes ind for at håbe på et økonomisk afkast, der kan sikre genopretning, er i tilbagegang."

Ndayishimiye slog sig derefter løs: "Lad os vove at sige det: Den politiske og sikkerhedsmæssige ustabilitet i landene i Syd, især i Afrika, skyldes viljen hos de magter, der ønsker at styre udviklingslandenes interne politik. Især Afrika, som er blevet skueplads for geopolitiske sammenstød mellem stormagter, er stadig mange år bagud med hensyn til økonomisk udvikling. Og det er dette økonomiske underskud, der bliver

årsagen til de interne konflikter, som stadig skubber vores lande ud i ekstrem fattigdom.”

Zimbabwes præsident, Emmerson Dambudzo Mnangagwa, påpegede dette på sin egen måde. Han sagde: “Vi fordømmer på det kraftigste tendenserne i nogle magtfulde lande, som prædiker fred, menneskerettigheder og demokrati, men alligevel hemmeligt finansierer konflikter og forfatningsstridige regeringsskift af hensyn til deres egne snævre interesser.”

Han fortsatte med at fordømme de vestlige landes brug af sanktioner, som Zimbabwe selv er offer for. “Vi fordømmer desuden brugen af ensidige og ulovlige sanktioner som et udenrigspolitisk værktøj, som nogle magtfulde nationer har til rådighed,” sagde han. På trods af sanktionerne fortsatte Mnangagwa med at konstatere, at “Zimbabwes befolkning er blevet herre over deres egen skæbne,” og han fortalte, at hans land er blevet nettoeksportør af hvede i år.

Den Centralafrikanske Republiks præsident, Faustin Archange Touadera, fordømte også visse magtfulde nationers geopolitiske spil. Den forværrede migrationskrise ud af de afrikanske lande “er en af de forfærdelige konsekvenser af udplyndringen af naturressourcerne i lande, der er gjort fattige af slaveri, kolonisering, vestlig imperialisme, terrorisme og interne væbnede konflikter, ofte udløst på baggrund af dominerende hensigter, geopolitiske og geostrategiske spændinger mellem de største verdensmagter... I dag, i Afrika som andre steder, er konflikter, symptomer på geopolitiske og geostrategiske spændinger, som splitter stormagterne, åbne,” sagde han.

Touadera nævnte også FN's 2030-mål for udryddelse af sult, fattigdom og ulighed og spurgte: Hvordan kan dette realiseres, “når visse stater fra højden af deres politiske, økonomiske og militære magt konstant agiterer for tvangsdiplomati eller udnytter internationale finansielle institutioner med det formål at indføre økonomiske, finansielle og kommercielle blokader mod lande, der er gjort fattige af slaveri,

kolonisering og imperialism?”

Er det disse nationer Bidens partnerskab for globale infrastrukturinvesteringer vil hjælpe? De vil sikkert ikke holde vejret.

Burundis præsident fremlægger stor vision i FN

21. september 2023 (EIRNS) – På trods af hans brutale angreb på uretfærdighederne i nutidens neoliberale verdensorden (se separat rapport), fokuserede Burundis præsident, Evariste Ndayishimiye, på hvilken retning, der faktisk skal tages for at forene nationer i en sand ånd af “solidaritet”. Hans kommentarer står også i kontrast til de mange opfordringer fra afrikanske ledere om blot at “lade vores stemme blive hørt”. “Tiden er inde til at genopbygge en fredelig verden, der er gunstig for fremskridt,” sagde han og kom derefter med en indforstået udmelding om afslutningen på en æra. Værdierne tillid og solidaritet, som burde “karakterisere relationerne mellem vores stater”, er blevet svækket, “først knust med kolonisering og ekspansionen af andre egoistiske ideologier... Vi må befri dem,” så disse værdier “genvinder deres oprindelige betydning.”

I stedet for bittert at fordømme kolonialismens dårligdomme sagde Ndayishimiye, at den faktisk var en forspildt mulighed, “fordi den kunne have skabt solidaritet gennem mødet mellem kulturer og knowhow og gennem et gensidigt fordelagtigt partnerskab i stedet for et partnerskab af afhængighed.”

Dette førte til hans næste pointe, at verden i dag må “overskride staternes behov og interesser, som ofte er indbyrdes afvigende og endda svære at forene. International solidaritet skal sikre, at alle lande kan samarbejde på lige fod med hinanden. Den internationale solidaritet, som vi ønsker, søger ikke at ensrette, men snarere at være en bro mellem forskelle og endda uoverensstemmelser, der forbinder hinanden gennem gensidigt respektfulde og fordelagtige relationer.”

Ndayishimiye fortsatte med at sige: "International solidaritet bør naturligvis tilskynde de udviklede lande til at bidrage konkret til den samfundsøkonomiske udviklingsindsats i de mindst udviklede lande." Derefter citerede han et kirundi-ordsprog, "ntawutungira mu boro", som betyder, at "velstand er kun varig, hvis den deles." Han sagde, at dette "minder os om, at investering i din nabos velstand virkelig garanterer sikkerheden og bæredygtigheden af din egen fremgang."

Burundi er et af verdens fattigste lande, hvor kun 11 % af befolkningen har adgang til elektricitet. Ndayishimiye udtrykte en lignende vision, som langt overgår deres nuværende tilstand, da han sagde på Rusland-Afrika-topmødet i juli: "Jeg ville aldrig kalde Afrika fattigt, det er en udbredt illusion. Tværtimod er det et meget rigt kontinent." Afrikanske stater bør derfor "bidrage til hele menneskehedens udvikling," tilføjede han.

Foto. Martin Heigan CC0